

ZADRUGAR

Glasilo „Nabavljalne zadruga uslužbencev drž. železnik v Sloveniji“ v Ljubljani VII

Izhaja vsakega prvega v mesecu. = Naročnina letno za nečlane Din 18.—. = Posamezna številka stane Din 150. = Dopisi in reklamacije naj se pošiljajo na upravni odbor N. Z. U. D. Ž. Ljubljana VII.

Prava naloga zadružništva.

Pisali smo že na tem mestu, da bi bila poklicana, kot najsposobnejša organizirana enota edino država, da bi vršila številne naloge, ki izvirajo iz potrebe po enotni organizaciji konzuma in produkcije, v okviru narodnega gospodarstva.

Ker pa je napačno misliti, da bi bila država zmožna te naloge v polni meri izvršiti, posebno radi okornosti svojega aparata, ki ne dopušča priti privatni inicijativi do primerne veljave, moramo ugotoviti, da je nujno potrebno, da se narodno gospodarstvo opre poleg države, na zasebne gospodarske organizacije, predvsem na zadružništvo.

Država naj z zakonskimi določili ustvari temeljno ogrodje narodne gospodarske organizacije, podrobno izvršitev in izpopolnitev načrtanega narodnega gospodarstva, pa naj bo stvar zasebnih gospodarskih organizacij.

Da mora igrati v teh vprašanjih važno in odločilno vlogo ravno zadružništvo, je utemeljeno že v njegovi naravi, ker združuje v sebi najširše plasti ljudstva.

Edino zadružništvo je zmožno pritegniti ljudstvo bodisi kot producente ali konzumente v enotno narodno gospodarsko organizacijo.

Brez široko razpletenega zadružništva si enotnega narodnega gospodarstva sploh ne moremo misliti.

Dokler pa ni enotno organizirana večina ljudstva v zadrugah, toliko časa je pa nemogoče imeti točen pregled nad konzumom in produkcijo.

Šele takrat, ko se to zgodi, bodo zadruga mogle organizirati produkcijo in konzum in ga usmeriti koristim splošnosti in šele takrat bo dana zmožnost, da se izloči neproduktivna in nepotrebna vmesna trgovina.

Evidentno je, da bi mogla država najmerodajnega in prvega činitelja zadružništva v enotni narodni gospodarski organizaciji upoštevati in vsestransko podpirati.

Našo zadrugo smo si ustanovili pravzaprav na inicijativo vlade, ki je imela zgolj fiskalne razloge za to, ki jih nočemo

ponovno premlevati. Fiskalni namen se je ponesrečil radi odpora državnih in železniških uslužbencev.

Ponosni moramo biti, da smo si ustanovili naše zadružno podjetje, brez obveznosti iz lastne volje.

Lastna volja je pa tista gonilna sila, ki je bila merodajna, da smo se postopoma počasi, sicer pa sigurno razvijali tako, kot so nas klicale in silile razmere, v katerih živimo.

Namen naše zadruga je, da oskrbujemo svoje člane s cenejšimi življenjskimi potrebščinami.

Vprašati se pa moramo, če je to edin namen?

Če globlje pomislimo, moramo reči, da ne!

Pravi in glavni namen zadružništva in seveda tudi naše nabavljalne zadruga je, organizirati armado izkoriščanih v armado zadružnikov, ki bo zbiral kapital s katerim bo poklicala na mejdan privatno trgovino in končno tudi privatno produkcijo.

Kratko, naš namen je, potom enotne organizacije konzuma stvoriti enotno organizacijo produkcije, ker še le takrat bo zadružništvo doseglo svoj pravi cilj.

Toraj ne sme zadrugar videti v zadrugi le trgovino, ki naj ima edini namen ceno prodajati, marveč naj vidi v zadrugi orožje, s katerim bo osvojil in zavojeval produkcijo, ki je danes v privatnih rokah in drže privatno trgovino in zadruga v šahu.

Zadruga morajo svoje blago naročati od producentov privatnikov, ki diktirajo cene, katerim se mora tudi zadruga ukloniti.

Kako bo zgledalo kadar zavojujemo tudi produkcijo, naj služi zgled.

Zvezi Švedskih konzumnih zadrug »Kooprativa Förbundet« v Stockholmu, se je po trimesečnem srditem boju posrečilo prisiliti mlinarski trust, da se je vdal.

Omenjena zadruga ima v svoji posesti dva velika mlina.

Vse od začetka zadnje žetve je »Zveza« držala nižje cene svojim mlevskim izdelkom kakor pa mlinarski trust, ter je tako izdatno pritiskala na trg.

Ko so se v decembru zvišale cene moki, je bila trustovska moka za 2.50 K pri vreči dražja, kot ona iz Zadružnih mlinov.

Trust, ki je držal v svojem šahu 90% proizvodnje moke, je upal, da bodo Zvezni mlini sledili povišku, računajoč potem še na nadaljni povišek.

Toda Zvezini zadružni mlini se za to niso zmenili, ter so držali svoje cene neizpremenjene, seveda v veliko nevoljo trusta.

Po treh mesecih kljubovanja se je trust končno odločil k znižanju ter je v marcu letos znižal moko za 3 K pri vreči.

Storil je to vkljub temu, da je bila moka od meseca decembra lanskega leta do sedaj v ceni neizpremenjena.

Na ta način je doslej vsemogočni trust mlinarjev, ki je neomejeno vladal na žitnem trgu in žvižgal na vse graje javnega tiska, prvokrat dobil temeljito lekcijo pred maso organiziranih konzumentov.

Ta boj konzumnih zadrug z mlinskim trustom je živo zanimal vso Švedsko javnost.

Umevno je, da so se zadruga s to zmago zelo okrepile.

Zadružna mlina sta samo v mesecih januar in februar izročila konzumu nad 116.000 vreč moke.

Od te zmage zadružnikov nimajo dobiček samo zadružniki, marveč tudi neorganizirani konzumentje v Švedski.

Ta vzgled bi moral kazati pot tudi nam, da gremo s podvojeno močjo na delo s klicem, konzumenti organizirajte se! — Ustanovite konzumna društva, nabavljalne zadruga, strnite se kot taki v Zvezo zadrug. Kupujte žito samo pri proizvajalcu (kmetu), meljite ga v lastnih mlinih in pečite kruh v lastnih pekarnah.

Le na ta način se zajezi draginja. Vse drugo je prazno govoričenje.

Zadovoljstvo širokih mas je sigurnost države.

Državniki! Vi, ki imate dati okvirne smernice narodnemu gospodarstvu, podprite in ščitite zadružništvo, ker zadružništvo je temelj države.

Mi pa, ki smo poklicani, zavijajmo rokave v delu za zavojevanje konzuma in produkcije.

Ne samo nizke cene so naš cilj, naš cilj leži v gospodarski osvoboditvi.

Brez dela in žrtev pa ne dosežemo gospodarske svobode.

Na delo za združni cilj!

Vprašanje železničarske denarne ustanove.

Marsikdo se je že bavil z idejo, ustanoviti lastno hranilnico in posojilnico. Kakšna je denarna stiska posebno jeseni, v slučaju bolezni, ali ko penzionist ali vdova čaka po pol leta na prvo nakazilo pokojnine.

Po naših pravilih se ne smemo baviti s posojevanjem, niti z vlogami, pa tudi v uredbi o nab. zadrugah ni predvidena podobna ustanova.

Že pred 2 leti smo imeli v Ljubljani sestanek drž. uradništva, na katerem se je razmišljalo o posojilnici, ki bi jo finansiral Savez nab. zadrug, posle pa bi vodil v Ljubljani obstoječi hranilni konzorcij.

Naš zastopnik je takrat odklanjal zamišljeno obliko, ker bi to bilo le preveč posojilnica in premalo hranilnica.

Danes se je položaj bistveno spremenil.

Denar se polagoma, a vedno boljše in pridobiva na vrednosti.

Fiksna ideja, da gremo za nemško avstrijsko krono je propadla tudi že v Zagrebu, in mi vidimo že pri nakupovanju, kako je začel naš uslužbenec štediti, gledati na vsak dinar, kako odlaša z nakupom potrebnih stvari v pričakovanju, da bo s prištedinim denarjem čez leta ceneje kupil obleko. Danes se vsak brani in boji dolga, vsak stiska in zbira, kot so včasih zbirali in skrivali moko, sladkor itd.

Danes bi ne bilo toliko lahkomišelnih posojil, in za kar nam je več — danes bi imela več zgleda tudi hranilnica.

Deloma radi nastalih razmer na denarnem trgu, deloma pa tudi radi moralnega uspeha, ki ga ima naša nabavljalna zadruga med uslužbenci bivšega inšpektora, so danes tla za hranilnico bolj ugodna. Ono principijelno nezaupanje v vsako upravo, v poštenost slehernega, ono nezaupanje je precej izginilo, ko vidi članstvo zadruga, da se mu polaga točen račun potom nadzorstva, ki si ga voli samo.

Upamo, da smo z našim delom v zadruzi dokazali, da kjer je dobra volja, se da tudi kaj doseči.

Roždalski pijonirji so pred 80. leti začeli skromno prodajalno, čez 30 let je bilo že polno združnih prodajal in danes imamo

že povsodi zadrugo kot moderen sistem samouprave in samopomoči. Pa naj bo to pri prodajanju, pri nakupu, v kmetijstvu, v denarnih ali obrtnih zadevah.

Izkušnje so nekoliko boljše poslovanje, idejo pa je razširil samo vzgled, da se da s poštenim delom dosečiboljšanje naših skupnih razmer.

To idejo, ki upamo, da smo jo vžgali tudi med vsaj 5% našega članstva, hočemo proširiti na drugo polje, na štedenje.

Združne denarne ustanove so najbolj idealne in nesebične oblike združništva.

V dobrih časih stiske hrani človek, da mu ni treba čakati usmiljenja v času nesreče, nenadne potrebe.

Premožnejši zbirajo denar in ga posojujejo revežu.

Fiksna ideja je, ako reče kdo, imam še tako premalo plače, nemogoče, da bi tudi 10 Din mesečno pogrešal. Vse je mogoče. Treba je samo dobre volje.

Voditelj rabimo, ki učijo ljudi varčevati, zbirati. V Beogradu obstoja ustanova, železničarska potrošačka zadruga.

Prvotno je bila zamišljena kot hranilnica — šele pozneje se je začela baviti s prehrano.

Pozna pa se plod 31 letnega delovanja. Krog 2500 članov-vlagateljev šteje ta zadruga, ki si pustijo tudi v najslabših razmerah mesečno po 1 odstotek svoje plače odtegniti za hranilnico.

In le kadar ne najde drugega izhoda, šele takrat načne to železno rezervo, svoj večletni prihranek. In še tu skušajo čimprej dopolniti načeto rezervo.

Kadar pa rabi večje posojilo, za slučaj bolezni, ali se mu poroči hčerka — pa ima na razpolago poceni kredit.

Sem že parkrat slišal, da so odborniki bratske beograjske zadruga bolj ponosni na svoje uspehe radi organizacije varčevanja, kakor na »potrošačko odelenje«.

V Sarajevu, kakor smo čitali v »Strokovnem žel. glasilu«, imajo svojo štedilnico.

V Mariboru imajo železničarji nekaj podobnega.

Mislim, da je tudi pri nas nastopil čas, ko se lahko sproži to misel in se jo začne z uspehom propagirati, ter uresničiti.

(Dalje prih.)

Združništvo po svetu.

V deželi, kjer je tekla zibelka današnjemu združništvu v Veliki Britaniji, se je vršil o binkošti 57 združni kongres, na katerem je bilo navzoč 2000 delegatov. Že ta številka sama pove, kako je v Angliji združništvo razvito. Poglejmo pa resnične številke.

Angleške zadruga imajo sedaj članov 4,715.472, ter se bližajo 5 milijonskemu članstvu. Denarnega prometa so imele v l. 1924 175,717.322 funtov šterlingov.

Zadružarskih listov imajo, 2 tednika z naklado 103.000, 11 mesečnikov z naklado 768.000, 1 četrtletnik z naklado 3200, 2 letna spisa z naklado 23500.

V izobraževalne svrhe so priredili pet poletnih združnih šol s 503 slušatelji. dve mladinski šoli s 111 slušatelji ter ena mednarodna združna šola z 80 slušatelji.

Ni se potem čuditi, če je pri tako ogromnem članstvu, angleško združništvo v posesti več tovarn za izdelovanje vsakovrstnih dnevnih potreb, velikanskih skladišč čaja, mlinov in prodajal in če je pri tako velikem prometu na združnem kongresu tiskano letno poročilo obsegalo 321 strani.

To velikansko zborovanje so pozdravili zastopniki Belgije, Čehoslovaške, Finske, Francije, Nemčije, Poljske in Ukrajine.

Poleg glavnega zborovanja se je vršila še cela vrsta specialnih konferenc, predvsem je omeniti konferenco združno vzgojnega odbora, ki tvori pravzaprav eksistenco celokupnega združnega delovanja.

Ali se je potem čuditi, da je ta mogočna združna organizacija nastopila pri združnih volitvah v angleški parlament samostojno kot združna stranka (Labour Party). To le mimogrede.

Vsekakor se moramo učiti od angleških učiteljev združništva, kako pot moramo hoditi, da bo tudi naš slovenski združni pokret skupno s krvatskimi in srbskimi zadrugami pokazal vsaj delne uspehe angleške inicijative na združnem polju, za celokupno našo kraljevino.

Nam primanjkuje združne vzgoje. Tej točki moramo posvetiti vse svoje moči, žrtvovati vse, da bo naš narod pridobil pravo pojmovanje o združništvu, da bo prožet v ljubezni za skupnost in da bo tej skupnosti podrejal celo svoje individualne interese.

Našemu mlademu združništvu stoji nasproti milijonska armada nezavednih, ki je edini ozrok, da se naše združništvo ne razvita tako, kot bi se moralo, kakor to zahteva tok časa.

Ker vemo, da je nevednost, združništvu največji sovražnik, moramo posvetiti vse svoje zmožnosti izobrazbi.

Le pot združne zavesti nas vodi k gospodarski osamosvojitvi.

Združna zavest pa leži v vzgoji.

Učimo se in delajmo za koristi celokupnosti, ker v delu je naš spas.

Ali se spleća raznašati kruh?

Pred dobrim letom smo začeli razvažati živila v Ljubljani. Ko smo prišli s to idejo — se je eden smejal, drugi so protestirali, češ, kaj boste Ljubljančanom stregli.

Pa se je le uvedlo, čeprav še polovica ljudi ne ve, da si lahko pusti živež proti malenkostni odškodnini 5.— Din domov prinesiti.

Danes se je dovoz na dom dosti dobro organiziral in prišel bo kmalu čas, ko marsikatera mati ne bo več pustila svojih otrok vlačiti vozičke po blatni cesti, temveč si bo prihranila to nekomodnost.

Dovoz se nam danes spleća, s tem pa je ustrezno tudi marsikateremu članu.

Kako je s kruhom?

Danes imamo dosti dober kruh. Na progo ga prodamo še precej, ali v Ljubljani se nikakor noče razviti naša krušna akcija.

Prvič se marsikomu že ne ljubi ali se mu ne spleća, da bi šel radi 1.50 Din v zadruho po kruh. — In nazadnje niti ne ve, če ga bo tudi dobil.

Preveč ne naročamo, da nam ne zastane — boljše je, da zmanjka, kot da ostane.

Hvalijo naš kruh, da je dober, poceni, pa ne pridejo več redno ponj, ker ne vedo, če ga dobe ali ne. Ker ni mogoče dobiti v Ljubljani ljudi tako skupaj kot na progi — ostane edini izhod, kruh raznašati. V začetku bi bila zguba — kot pri vagonu — ali stavim, čez par mesecev bi se stvar tako organizirala in spopolnila, da bi se obnesla za zadrugo, kakor za člane.

Kdo bi raznašal oz. razvažal?

Pri sedanjem stanju našega osobja bi ne šlo, da to izvede naše osobje. Tudi imamo oni čas, ko bi se moralo raznašati, največ dela v prodajalni.

Za to bi se moralo najeti za dopoldanske ure posebnega človeka, ki se ga spleća od časa ali od množine razvoženega kruha.

Kjer stanujejo naročniki blizu, se to gotovo spleća od časa in se lahko računa, da tam zlahka raznese en človek v treh urah 100 kg.

Kot postranski zaslužek bi se to splečalo, posebno, ako se računa, da daje marsikdo vkljub izrecni določbi zadruge, da je naš delavec od zadruge plačan — še malo nagrade. Za brezposelnega človeka je to pomoč.

Dokler se razvoz ne spleća sam po sebi, bi morala plačati zadruga raznašalcu minimalno odškodnino.

Potrebni inventar, košare, dvokolesen voziček s streho bi nabavila zadruga.

Z raznašanjem kruha bi začeli, čim se javi zadostno število naročnikov-železničarjev.

Kakor poznamo naše ljudi, se jih bo javilo kakih 20, prav raztresenih po Ljubljani. Če bo uspelo — pridem pa še jaz zraven.

Mislim, da ne preostane drugega kot začeti, rizkirati za ta poskus par dinarjev.

Idealno bi to bilo za marsikatero gospodinjjo, da dobi kruh vedno domov dostavljen.

Začeli bi pozneje tudi z žemljami, ker črn kruh je dober in okusen, vendar h kavi prileže zjutraj belo, sveže pecivo.

Naročeval bi se kruh stalno za gotove dneve, event. spremembe pa javi raznašalcu. Plečevalo bi se najbolje mesečno. Ni vedno drobiža pri roki, in včasih celo ni nikogar doma.

Za take slučaje naj naročnik izjavi, kje naj se deponira kruh, komu se ga naj izroči.

Pri konsumnem društvu v Gorici so kruh raznašali na dom. Tam je šlo! Po večjih mestih se to rentira. Komoditete je le nekaj!

Glede vprašanja, ali se spleća peči kruh doma, ali kupiti ga, je danes jasno, da pride cenejše zamesiti ga sam in ga nesti k peku.

Čim bi pa dosegli množino par sto kilogramov dnevno, bi dosegli tako ugodne pogoje v pekarni, da bi bilo v ceni vseeno, kupiti kruh, ali sam ga peči, z razliko, da ni treba vedno misliti na kvas, na uro, kdaj zamesti, ne zamuditi peči itd. Stvar komoditete, in katera gospodinja zna čas porabiti za kaj koristnejšega, n. pr. za šivanje, je to prihranek na času.

Drugod se je obneslo, drugod je šlo, bomo videli, če smo mi druga rasa, da se ne bi moglo pri nas speljati kaj podobnega.

Gospodinjstvo.

Ker se je izrazila želja od strani gospodinj, da bi »Zadrugar« prinašal tudi navodila za gospodinjstvo, higijeno in kuhinjo, smo se odločili ustreči tej želji.

Skromen prostor, ki nam je na razpolago, hočemo uporabiti, da bomo vsestransko zadovoljili naše gospodinjje v stalni rubriki pod goranjim naslovom.

Mastne ovratnike na moških suknjah očistiš tako: Najprvo dobro očisti suknjo in istepi prah, posebno pa ovratnik.

Nato namoči primerno suknjeno krpo v salmijak, ki ga dobiš v vsaki trgovini, ter drgni z njo po ovratniku.

Potem pa zlikaj ovratnik in dobil bo zopet prvotno lepo obliko.

Pri likanju pogrni na ovratnik gladko cunjjo, ki pa ne sme imeti debelih niti.

Da ne dobi suknja bleska, postopaj tako:

Zmoči in dobro ožmi cunjjo, pogrni jo na blago — hitro potegni po njej vroč likalnik, nato takoj vzdigni krpo; iz blaga se kadi para, ti pa hitro udarjaj po polikanem mestu in odpihuj paro. Tako ne bo bleska na suknji.

Muhe v kuhinji preženeš, ako dodaš apnu nekoliko lizola, ko beliš kuhinjo spomladi. Muhe bodo bežale in zunaj takoj pocepale. Tudi v barvo za borduro deni lizol, da bodo vse stene prepojene s strupom.

Če ti ne smrdi, izpiraj še tla in stole; tako razkužiš vso hišo in preženeš muhe, pajke, bolhe in vse take neljube goste!

Pozlačeni okvirji dobe svoj prvotni blesk, ako razstopiš v 4 delih beljaka 1 del kuhinjske soli. Pomoči mehko krtačico v to tekočino in povleci po okvirju. Takoj se zopet svetli.

Bakren kotel pri štedilniku osnažiš, ako vzameš primerno množino kisa in mu prideneš precej kuhinjske soli. Pomoči krpo v to zmes in drgni kotel. Izgledal bo kot nov.

Rjaste lise v perilu namakaj v vročem limonovem soku in izperi potem v čisto mehki vodi. Prav dobro sredstvo je tudi sledeče: Zavri limonovega soka in finega namiznega olja, vsacega polovico. Pomoči suh rjast madež v to tekočino in takoj izgine rja; ali napolni pločevinasto posodico s skoro vrelo vodo, pritisni rjasto mokro perilo ob vnanjo stran posodice in drgni madeže s koscem ščavne soli.

Vsi madeži izginejo: izperi pa perilo hitro v topli vodi, ker ščavna sol razjeda niti.

Zadružni vestnik.

Krompir. Nabavljalna zadruga name-rava tudi letos svojim članom preskrbeti krompir.

Vsi, ki žele, da jim zadruga preskrbi krompir, naj naroče takoj v zadrugi ob priliki nakupa, ali pismeno, a najkasneje do 1. oktobra natančno količino, koliko ga žele.

Tudi kvaliteto naj naznanijo: ali hočejo dolenjski ali gorenjski krompir.

Če hoče več članov skupno cel vagon in si ga žele dostaviti na gotovo postajo, naj takoj naroče. Zadruga bo financirala in po želji dostavila vagon na željo kamorkoli.

Kruh.

Zadruga je sedaj v stanu oskrbovati svoje člane z dobrim in tečnim kruhom, radi posebnega dogovora s parno pekarno.

Kruh se peče izključno iz moke, ki jo dostavlja zadruga parni pekarni.

Vsi člani, ki žele kruh z dostavo na dom, naj se takoj oglase in naroče.

Zunanje člane postrežemo z dnevno pošiljativo svežega kruha.

Oprimate se združnega kruha.

Cena kg Din 4.—.

Krušna moka.

Ker zadruga ne kupuje moke, ampak pšenico, ki jo pusti mleti, da dobi prvo-vrstno belo moko za prodajo, se v zadrugi kopiči krušna moka in zastaja.

Da lahko ostanemo še nadalje pri lastni mletvi pšenice, je upravni odbor sklenil, odslej naprej prodajati krušno moko tudi nečlanom železničarjem.

Cena konkurenčna je razvidna v ceniku.

Člane prosimo, da to ugodnost sporoče ostalim železničarjem.

Jabolka namerava zadruga nabaviti, ako bo dovolj naročnikov.

Kdor želi naj naroči v zadrugi, kakor običajno, Kdor želi jabolka naj ne odlašaj z naročbo.

VSEM ZADRUGARJEM, KI KUPUJEJO NA KREDIT.

V svrhu rednega in neoviranega mesečnega obračuna in blagajne, uljudno prosimo goraj omenjene člane, da si svoj nakup uredijo tako, da po možnosti ne bodo kupovali na kredit v času od 16.—24. v mesecu.

Najdeno! V združni trgovini se je našel šop ključev. Kdor jih je izgubil, naj se oglasi v zadrugi.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vse dopisovanja zmožne člane prosimo za sodelovanje.

Vsak najmanjši prispevek ali v obliki predloga, nasveta, pritožbe, vprašanja — dobrodošel, če tudi ni slovnično pravilen. Zadostuje da je razločno pisan. Vse drugo predela uredništvo.

Posebno vabimo naše gospodinje k sodelovanju.

Izogibati se je brezpogojno politike in osebnosti, ker taki prispevki romajo v uredniški koš.

Kdor noče pisati za koš, naj take stvari odloži za v politično časopisje.

Program našega lista je gospodarsko-združno - vzgojnega in informativnega značaja.

Uredništvo hoče dosledno čuvati ta program ter vabi ponovno vse, ki imajo dobro voljo in plemenit namen, da pri ustvarjanju tega programa sodelujejo.

Uredništvo.

Cenik glavnih predmetov živil za mesec oktober 1925.

vrsta blaga	enota	Din
Mlevski izdelki:		
Moka pecivna 0 gg	kg	4.90
„ mehka	„	4.70
„ krušna	„	3.40
„ ajdova	„	6.—
„ ržena	„	3.60
„ koruzna	„	2.75
„ krmilna	„	2.50
Zdrob pšenični	„	6.—
„ koruzni	„	3.80
Otrobi pšenični	„	1.80
„ koruzni	„	1.25
Testenine:		
Makaroni italijanski	„	12.50
„ domači	„	9.—
Polži Pekatete	„	12.50
Rezanci za juho	„	9.—
Spagetti	„	9.—
Fidelini	„	9.—
Zrnje:		
Riž I vrste	„	9.—
„ II „	„	7.—
Koruza v zrnju	„	2.30
Fižol koks	„	2.50
Sladkor:		
Sladkor kocke	„	15.—
„ sipa	„	13.—
Limonadni prašek	zav.	1.—
Kava:		
Kava I vrste	kg	54.—
„ II „	„	44.—
„ žgana	„	58.—
Ravni primesi:		
Kava Kneip	„	15.50
„ kolinska	„	23.—
Cikorija Frank	„	23.50
Drugi predmeti:		
Mast domača	„	30.—
Sol debela	„	4.—
„ nemška drobna	„	4.50
Delikatese:		
Prekajeno meso I. vrste	„	32.—
„ „ II. „	„	28.—
„ rebrca	„	26.—
Sadje:		
Češple domače	„	10.—
„ bosanske	„	14.—
Rozine	„	38.—
Mandelni	„	72.—
Tekočine:		
Olje namizno	„	21.—
Olje olivno	„	22.—
Kis dvojno močan	„	4.—
Mineralna voda 1/2 l	„	7.50

Vrsta blaga	enota	Din
Potrebščine za perilo:		
Milo »Schicht«	kg	16.50
„ »Zlatorog«	„	15.—
„ »Gazela«	„	14.—
„ terpentinovno	„	17.50
Milo toaletno	kom	7.—
„ za čiščenje nadežev	„	4.—
Prah za čiščenje nadežev	„	14.—
Klej za posodo	tuba	8.—
Manufaktura:		
Platno za rjuhe	m	30.50
„ Wassertuch	„	34.—
Molinos zelen za srajce	„	13.50
Planela zelena za skaute	„	15.—
Obrisače	kom.	12.—
Pletenine:		
Nogavice ženske	par	16.40
„ moške	„	8-18
„ otroške	„	13.50-28
Obutev:		
Čevlji moški	„	220
„ ženski visoki	„	290
„ „ nizki	„	220
Razno blago:		
Sukanec bel in črn 10-12	cev	5.—
„ „ „ 16 30	„	3.—
„ „ „ 40	„	6.—
Vrvice za čevlje	par	125-2
Varnostne igle	ducat	2.50

Cene so neobvezne.

Zadruga kupuje steklenice prazne: 1 l in 1 1/2 l od 1.50 do 2.50 Din.

Novi predmeti, ki se prodajajo v zadrugi:

Žolčno milo à 4.50 Din.

Clean prašek à 15.— Din.

Za čiščenje vsakovrstnih madežev.

S tem se spravi iz obleke, perila, vsak madež, naj bo od črnila, svinčnika ali katerikoli maščobe.

Pravijo, da je prašek boljši kot pa milo.

Lepilo »Giganta« lepi vsakoršne stvari, lonce, steklo, usnje. V zvezi s praškom Giganta se da porabiti celo za krpanje emailne posode.

Cena tube 8.— Din, praška 2.50.

Nadalje imamo v zalogi pristen domači brinjevec, hruševac in borovničevac. Zajemamo prvovrstno domače blago.

Priporočamo gospodinjam, da poskusijo s kolinsko cikorijo.

Je nekaj cenejša, nekaterim celo boljše ugaja, kot frankova cikorija. Je to stvar okusa, samo opozarjamo na to naše gospodinje.

Izdajatelj: »Nabavljalna zadruga uslužbencev državnih železnic v Sloveniji«.

Glavni in odgovorni urednik Fr. Rupnik.
Tisk tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani.